

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 488/2021
18.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сања Џингалашевић, адвокат из ..., против тужених Компаније „International CG“ у стечају, коју заступа Агенција за лицензирање стечајних управника, Компаније „Generalexport“ д.о.о. Београд у стечају, коју заступа Агенција за лицензирање стечајних управника, Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници од 18.08.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

Трећи основни суд стварно је надлежан за поступање у овом предмету.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П1. 436/19 од 08.07.2019. године настављен је поступак у овој парници, прекинут решењем тог суда од 23.02.2016. године, Трећи основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења предмет је достављен Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и дописом П 7985/21 од 06.08.2021. године списе је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности у смислу члана 22. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Тужилца је 13.10.2009. године поднела тужбу против тужених ради исплате накнаде по основу социјалног програма, у складу са програмом реструктурирања првотуженог и друготуженог. У току парничног поступка над првотуженим и друготуженим је отворен стечајни поступак, решењима Привредног суда у Београду од 21.10. и 04.11.2015. године, након чега је парнични поступак прекинут решењем од 23.02.2016. године, Тужилца је доставилао доказе о оспоравању потраживања у стечају

и предложила наставак поступка, који је одређен наведеним решењем Трећег основног суда у Београду, којим се тај суд огласио стварно ненадлежним.

С обзиром на наведено, произилази да је поступак стечаја отворен над туженим Компанијама „International CG“ и „Generalexport“, па је привредни суд надлежан да суди по тужби тужиле против ових тужених, према члану 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова. Међутим, у овој парници је тужена и Република Србија, која није јединствени супарничар са туженима над којима је отворен поступак стечаја. За наставак поступка по тужби тужиле као физичког лица против тужене Републике Србије нису испуњени услови за заснивање надлежности привредног суда, у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, па је за даље суђење против овог туженог стварно надлежан Трећи основни суд у Београду, у смислу члана 22. став 2. тог Закона, који је у обавези да донесе решење о раздвајању поступка у односу на тужене компаније у стечају, и да након тога применом одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова донесе решење о стварној ненадлежности само у односу на ове тужене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**